

De genezing van Naāman

We gaan lezen over de waargebeurde geschiedenis van Naāman. Een prachtige geschiedenis, die we kunnen vinden in 2 Koningen 5 vanaf vers 1.

Men zou boven deze geschiedenis de woorden van Petrus kunnen schrijven: "God wederstaat de hoogmoedigen, maar de nederigen geeft Hij genade."¹

En zo is het altijd geweest. God wederstaat altijd de hoogmoedigen maar de nederigen geeft Hij altijd genade.

1 Naāman, de legeroverste van de koning van Aram, was zeer gezien bij zijn heer en stond in hoge gunst, want door hem had de Here een overwinning aan Aram geschonken. Maar deze man, een krijgsheld, was melaats.

Naāman: zijn naam betekent: de vriendelijke. Hij was de legeroverste van de koning van Aram ... hij was de man ... de legeroverste ... de generaal ... de overste van het leger van de koning van Aram en dat wil zeggen: Syrië ... Deze Naāman was zeer gezien bij zijn heer, de koning dus.

Hij stond bij zijn heer in hoge gunst, want door hem had de Here een overwinning aan Aram geschonken.

Het is wonderlijk wat hier staat, maar zo is het gegaan. Het was de Heere, die de overwinning had geschonken aan Aram door middel van generaal Naāman.

God regeert. Maar er staat achter:

¹ 1 Petr. 5:5

Maar deze man, een krijgsheld, was melaats.

Dat was triest; deze man, deze Naāman de generaal, was melaats. Nu zijn er echter verschillende vormen van melaatsheid.

Nu, deze man Naāman kreeg een ernstige ziekte die de huid op sneeuw doet lijken, hetgeen volgens sommige deskundigen op de vlokkige witte schilvers van de ziekte van psoriasis zou wijzen en niet op de echte melaatsheid, waarbij men in de oudheid gedoemd was buiten de samenleving te vertoeven.

Zo was het dus met Naāman. Hij leefde niet in afzondering, hij deed nog dienst als generaal en leefde ook nog thuis als man bij zijn vrouw.

Er zijn dus verschillende vormen van melaatsheid en deze man had psoriasis, een vorm van melaatsheid. We lezen verder in vers 2:

2 De Arameeërs nu waren eens in benden uitgetrokken en hadden een jong meisje uit het land van Israëel gevangen meegevoerd; zij was in dienst van Naāmans vrouw.

Dat was natuurlijk een schrik in dat Joodse gezin. Hun dochter werd gekidnapt. Ze werd ontvoerd ... meegenomen. Er was verdriet in dat huis en ze hebben vast gebeden tot God.

Maar boven alles, wat gebeurd in het leven van een mens, is de "machtige hand van God". Dat staat ook in de Petrusbrief: "Veredert u onder de machtige hand van God, opdat Hij u verhoeg, te zijner tijd."

Het gebeurde onder Gods toelating. Dat meisje werd meegevoerd en kwam te werken in het huis van Naäman. Er wordt gesproken over "een jong meisje". Er staat geen leeftijd en ook geen naam bij maar laten wij haar in deze uitlegging Esther noemen.

Een mooie Joodse naam en zij kwam dus in het huis van Naäman. En dan staat er zo mooi in vers 3:

3 En zij zeide tot haar meesteres: Och, was mijn heer maar bij de profeet in Samaria, dan zou deze hem wel van zijn melaatsheid verlossen.

Dus in plaats dat dit meisje wrok in haar hart had, omdat zij meegevoerd was uit Israël, deed ze haar best in dat huis van Naäman. Zij had zich vernederd onder de machtige hand van God.

Het was een eenvoudig en gelovig jong meisje. Uit het eerste woord spreekt medelijden met Naäman. "Och" zegt ze. Och, was mijn heer ... ze beschouwde hem als haar meester ... was mijn heer maar bij de profeet in Samaria.

... dan zou deze hem wel van zijn melaatsheid verlossen. Dat kind had geloof! Ze had natuurlijk wel het één en ander gehoord over de profeet Elisa en wat er niet al gebeurde.

U kent mogelijk wel wat van die wonderlijke verhalen over de profeet Elisa. Elisa had een profetenschool en op een dag gingen ze hout kappen. De profetenschool moest uitgebreid worden.

Er was er één bij die had een bijl geleend en ze gingen bij de Jordaan hout kappen. Er terwijl ze aan het kappen waren, daar

vloog opeens dat stuk ijzer van die bijl door de lucht plons ... in de Jordaan.

Ach, riep die man, die leerling profeet.
Ach, riep hij tegen Elisa. Ach, mijn heer, het is geleend! Het is een geleende bijl ... wat nu!

En Elisa is een type van de Heere Jezus en die handelde helemaal in de Geest van de Heere en zei tegen die man: "Waar is het gevallen?"

En die man wees naar een plek in de Jordaan en daar waren misschien nog wat kringetjes in het water en hij zei: Daar is het gevallen.

En wat deed Elisa? Hij sneed een stuk hout af en hij gooide dat stuk hout op de plek waar dat stuk ijzer naar beneden was gegaan en wat gebeurde er? Het ijzer ging drijven!

Dat is natuurlijk heel wonderlijk als ijzer gaat drijven! Maar bij God is alles mogelijk. Dat stuk hout ... dat slaat natuurlijk op het kruis. Dat slaat op de weg die Jezus ging, de weg van de vernedering.

Gaat u de weg van de vernedering in uw leven? Dan schenkt God ook u genade, wat Hij geeft de nederige genade.

En iemand die nederig is, heeft kleine gedachten over zichzelf – geen minderwaardige gedachten - maar ootmoedige gedachten. En die heeft grote gedachten over God en wat Hij kan. .

Naäman leerde de weg van de vernedering te gaan.. Door het kruis, door de weg die Jezus ging, kan alles! Dan kan zelfs ijzer drijven. En dat meisje daar in Israël had

natuurlijk ook dat wonderlijke verhaal gehoord. Dat God alles kan.

We gaan terug naar 2 Koningen 5:3
Och, zei ze, was mijn heer maar bij de profeet van Samaria, dan zou deze hem wel van zijn melaatsheid verlossen.

En dan lezen we in vers 4: *Toen kwam hij (en dat is Naäman) en hij deelde het aan zijn heer (en dat is de koning van Aram) mee: Zo en zo heeft het meisje uit het land van Israël gesproken.*

5 De koning van Aram zeide: Welaan, ga heen, ik wil een brief aan de koning van Israël zenden. Zo ging hij heen en nam met zich mee tien talenten zilver, zesduizend sikkels goud en tien bovenklederen.

Hij wilde een koninklijk geschenk geven aan de koning van Israël en een talent is ongeveer 45 kilo. Dus 10 talenten zilver is 10x45=450 kilo zilver.

En dat was nog niet alles maar ook 6000 sikkels goud. Het was een koninklijk geschenk. Een sikkel goud was in die tijd 12 gram dus 6000 x 12 gram is 72 kilo. Het waren in die tijd rijke koningen en die konden wel wat missen.

En daarbij nog tien bovenklederen dus een vorstelijk geschenk en daar gingen ze op reis.

6 Hij bracht aan de koning van Israël de brief, waarin geschreven stond: Nu dan, zodra deze brief u bereikt, zie, ik zend mijn dienaar Naäman tot u, opdat gij hem verlost van zijn melaatsheid.

Het was een communicatie tussen de ene koning en de andere koning door middel

van een brief. Hier is mijn verzoek per brief en wilt u dat dan verder regelen.

7 Zodra de koning van Israël de brief gelezen had, scheurde hij zijn klederen en zeide: Ben ik God, om te kunnen doden en levend maken, dat deze man een boodschap tot mij zendt om een man van zijn melaatsheid te verlossen? Voorzeker, let op, ziet: hij zoekt een voorwendsel tegen mij.

De koning van Israël raakte door deze brief in paniek. Hij dacht: die man wil oorlog en hij raakte in paniek. Hij scheurde zijn klederen en dat deed hij natuurlijk zonder dat Naäman erbij was

Zijn dienaren zagen dat: de koning raakt in paniek en scheurt zijn klederen. Maar ... de man Gods was in de buurt:

8 Zodra Elisa, de man Gods, gehoord had, dat de koning van Israël zijn klederen gescheurd had, zond hij tot de koning de boodschap: Waarom hebt gij uw klederen gescheurd? Laat hij toch tot mij komen, opdat hij wete, dat er een profeet in Israël is.

Kijk, dat was Elisa. Hij was vervuld van de Geest en zei: Laat die man tot mij komen opdat die man weet, dat er een God is in Israël.

Nu dan, daar ging die stoet en zette zich in beweging:

9 En Naäman kwam met zijn paarden en met zijn wagens en hield stil bij de ingang van het huis van Elisa.

Ziet u ze al in gedachten? De generaal mogelijk nog in een uniform en zijn hele stoet met paarden en wagens kwam in

beweging en kwam tot stilstand bij de ingang van het huis van Elisa.

De stoet met al dat zilver en goud, kwam daar, bij dat simpele huis van Elisa de profeet, tot stilstand. En Naäman had zo zijn eigen gedachten hoe het allemaal zou gaan, maar wat zegt dan vers 10:

10 Elisa zond een bode tot hem met de opdracht:

De deur van het huis van Elisa ging mogelijk piepend open en wie kwam daar naar buiten? Niet Elisa maar een knecht, een bode, een boodschapper die de opdracht van de profeet liet horen:

Ga heen en baad u zevenmaal in de Jordaan, dan zal uw lichaam weer gezond worden en gij zult rein zijn.

Het was een opdracht van de dienstknecht van God die hij aan de legeroverste doorgaf door middel van zijn knecht. Ook dit was een test voor Naäman. Kon hij zich vernederen of niet? En hier staat de dienstknecht van God – Elisa – ver boven de legeroverste Naäman.

11 Toen werd Naäman toornig en ging heen, terwijl hij zeide: Zie, ik dacht bij mijzelf: hij zal zeker naar buiten komen en daar gaan staan en de naam van de Here, zijn God, aanroepen en zijn hand over de plek heen en weer bewegen en zo de melaatsheid wegnemen.

Naäman werd boos en draaide zich om en zo staat er: hij ging heen. Naäman had zo zijn eigen voorstelling van zaken hoe die genezing zou gaan plaatsvinden. "God aanroepen, de hand over de plek heen en weer bewegen en zó de melaatsheid wegnemen." En nu deze rare opdracht.

En toen sprak Naäman:

12 Zijn de Abana en de Parpar, de rivieren van Damascus, niet beter dan alle wateren van Israël? Zou ik mij daarin niet kunnen baden en rein worden? Daarop wendde hij zich om en ging heen in grimmigheid.

De rivier de Abana ontspringt op de Libanon en de Parpar op de berg Hermon.

Die rivieren zijn zeker beter dan de Jordaan. Het schoot Naäman zoezegd helemaal in het verkeerde keelgat. Is met dat een manier van behandeling! Komt daar zo'n knechtje van de profeet de deur uit wandelen en geeft mij een opdracht. We gaan naar huis mannen!

13 Toen traden echter zijn dienaren nader, spraken hem aan en zeiden: Mijn vader, had de profeet u iets moeilijks opgedragen, zoudt gij dat dan niet doen? Hoeveel te meer, nu hij tot u gezegd heeft: Baad u en gij zult rein worden?

Die jongens hadden een hart voor die generaal. Waarschijnlijk ging hij goed met zijn manschappen om want ze noemden hem "mijn vader" en dat klinkt goed.

Als iemand boos en grimmig is, dan helpt het, om hem of haar rustig aan te spreken. Er staat in de Spreuken: "Een zacht antwoord keert de grimmigheid af maar een krenkend woord wekt de toorn op." Spreuken 15:1

Naäman werd rustig en luisterde. Het trof hem dat ze hem zó aanspraken. En daarom begint vers 14 zo treffend met "Dus".

14 Dus daalde hij af en dompelde zich zevenmaal onder in de Jordaan, naar het

woord van de man Gods; en zijn lichaam werd weer gezond als het lichaam van een kleine jongen, en hij was rein.

Naäman liet zich gezeggen. Hij verootmoedigde zich en ging doen wat de profeet hem gezegd had.

U moet zich daar even inbeelden hoe dat in zijn werk ging. Hij stond daar in zijn uniform. Hij riep misschien: "Is er iemand die een zwembroek bij zich heeft?" "Nee, vader, daar hebben wij niet op gerekend"

Dan maar in mijn uniform het water in. En zo ging hij ... blub, blub, blub, zeven keer kopje onder.

U ziet in gedachten het tafereel; paarden en wagens met zilver en goud. Mannen staan op de oever en de generaal ging kopje onder in zijn uniform. "hij moest zich baden had de profeet gezegd."

De eerste keer kopje onder niks te zien ... nog geen genezing ... nog even melaats. enz. enz. 2^e keer ... 3^e keer misschien met kroost op zijn hoofd boven komen maar ... niks te zien.

Dat is ook een les voor ons. Denk aan de belofte in Jacobus. "Het gelovig gebed zal de lijder gezond maken" ² Maar het gaat wel op Gods manier en niet altijd zoals wij denken dat het zal gaan. Daarbij wordt het gebed van Elia aangehaald. Ook hij bad zeven keer en zes keer was er niets te zien.

En hoe zijn de muren van Jericho gevallen?

Geef niet op in de geloofsstrijd tegen de zonde. Na 6 dagen stonden de muren van Jericho nog net zo overeind als de eerste

keer. De 7^e dag ging het volk er zeven keer omheen en toen was het tijd om te juichen en de muren vielen om. Daarom mogen wij blijven volharden in het geloof, ziende op Gods beloften.

Het lichaam van Naäman werd weer rein als het lichaam van een kleine jongen.

15 Daarop keerde hij terug tot de man Gods, hijzelf met zijn gehele gevolg; en bij hem gekomen, ging hij voor hem staan en zeide: Zie, nu weet ik, dat er op de gehele aarde geen God is behalve in Israël. Neem dan een geschenk aan van uw dienaar.

Naäman was gehoorzaam geweest en nu kwam de profeet wel naar buiten. Naäman had zich vernederd en wie dat doet, ervaart genade en bemoediging.

"Neem dan een geschenk aan van uw dienaar." Hij had 450 kilo zilver bij zich en 72 kilo goud + prachtige kleding.

16 Maar hij zeide: Zo waar de Here leeft, in wiens dienst ik sta, ik neem niets aan. En, hoewel hij bij hem aandrong, dat hij iets zou aannemen, bleef hij weigeren.

Elisa nam niets aan. Hij wist het: ik heb die man niet genezen nee.... dat heeft God gedaan. Jahwé heeft dit gedaan en ik neem niets aan. Hij kon waarschijnlijk best wat gebruiken voor zijn profeten school maar hij nam niets aan.

17 Toen zeide Naäman: Indien dan niet, laat aan uw knecht een last aarde geven zoveel als een span muil dieren kan dragen. Want uw knecht zal geen brandoffer of slachtoffer meer brengen aan andere goden dan aan de Here.

² Jacobus 5:14/15

Dus er werd gegraven in de tuin van Elisa en aantal zakken met aarde gevuld want daarop wilde Naäman offers brengen aan de God van Israël.

18 Maar moge de Here dit aan uw knecht vergeven: wanneer mijn heer in de tempel van Rimmon komt om zich aldaar neer te buigen, terwijl hij op mijn arm leunt, zodat ik mij in de tempel van Rimmon moet neerbuigen; als ik mij dan neerbuig in de tempel van Rimmon, moge de Here deze zaak aan uw knecht vergeven.

19 En hij zeide tot hem: Ga in vrede. God is barmhartig. "Maakt u zich daarover geen zorgen" sprak de profeet zo ongeveer. Ga in vrede! De Heere kent immers bij alles de achtergronden van het hart.

Toen hij een eindweegs van hem was weggegaan, 20 Dacht Gehazi, de knecht van Elisa, de man Gods:

Zie, daar heeft mijn heer deze Arameeër Naäman ontzien (het klinkt wat minachtend) door niets van hem aan te nemen van wat hij had meegebracht! Zo waar de Here leeft, ik snel hem achterna en neem iets van hem aan. (hij legt daarbij ook nog een soort eed af ... zo waar de Heere leeft, ik snel hem achterna).

Het verhaal krijgt een andere wending. God wederstaat de hoogmoedigen en dat blijkt uit het volgende gedeelte.

21 Dus ging Gehazi Naäman achterna. Toen Naäman zag, dat iemand hem achterna snelde, sprong hij van de wagen af hem tegemoet en zeide: Is het wel?

Gehazi werd vervuld van hebzucht en hij wilde er ook wel om liegen om geld te krijgen.

22 En hij antwoordde: Ja. Mijn heer heeft mij gezonden met deze boodschap: Zie zojuist zijn twee jonge mannen uit de profeten tot mij gekomen van het gebergte Efraïm. Geef hun toch een talent zilver en twee bovenklederen.

23 En Naäman zeide: Wees zo goed en neem twee talenten. En hij drong bij hem aan. Daarop liet hij twee talenten zilver in twee buidels pakken, benevens twee bovenklederen en gaf die aan twee van zijn knechten, die ze voor hem uit droegen.

Gehazi kreeg 2 talenten zilver (dat is ongeveer 90 kilo) plus 2 bovenklederen. Dat gewicht moest wel even door een paar knechten de heuvel opgedragen worden en daarna kon hij het wel alleen klaren.

24 Toen hij bij de heuvel gekomen was, nam hij ze van hen over, borg ze op in huis en liet die mannen heengaan. En zij gingen heen.

25 Nadat hij binnengekomen was en voor zijn heer was gaan staan, vroeg Elisa hem: Vanwaar Gehazi? En hij antwoordde: Uw knecht is nergens heen geweest.

Gehazi loog dus weer met deze woorden.

26 Maar hij zeide tot hem: Ben ik in de geest niet meegegaan, toen die man zich omkeerde van zijn wagen af u tegemoet?

Was het de tijd om dat zilver aan te nemen of om klederen aan te nemen of olijfbomen en wijngaarden, schapen en runderen, slaven en slavinnen?

Elisa kon dat geld ook wel gebruiken maar hij voelde in zijn hart, dat hij dat niet moest doen. Het was de tijd van God niet.

En toen sprak Elisa tegen Gehazi:

27 Daarom zal de melaatsheid van Naäman u en uw nakomelingen aankleven, voor altoos. Toen ging hij van hem weg, melaats als sneeuw.

God wederstaat de hoogmoedigen (Gehazi) maar de nederigen geeft Hij genade. (Naäman).

Gehazi werd gestraft om zijn leugens en in latere tijden werden ook Ananias en zijn vrouw Saffira gestraft om hun leugens.

Hiermee eindigt deze geschiedenis en over de thuiskomst van Naäman staat niets geschreven. Maar we kunnen ons daar wel een voorstelling van maken.

Hoe zullen Naäman en zijn vrouw elkaar ontmoet hebben? Dat werd zonder meer een vreugdevolle ontmoeting.

Naäman met zijn door God genezen en gawe huid ontmoet zijn verwonderde vrouw. Ze zullen elkaar vreugdevol begroet hebben.

Wat zal ze in haar verwondering geroepen hebben?? Misschien zoiets als: "Wat zie je er blij en gezond uit, lieve man! Geprezen zij de God van Israël."

En dat zal Naäman herhaalt hebben. Geprezen zij de God van Israël die mij door de dienst van Zijn profet Elisa genezen heeft!

En hoe zal Naäman naar Esther gekeken hebben? En wat zal hij tegen haar gezegd hebben?

Waarschijnlijk dit: "Esther, jouw God is mijn God geworden. Hij is de levende en enige ware God."

Ik denk dat ze als familie met het jonge Israëlische dienstmeisje een feestmaal gehouden hebben met mogelijk een ereplaats voor dit dienstmeisje, wat we Esther genoemd hebben.

Misschien zal Naäman tegen haar gezegd hebben: "Esther, als je wilt mag je best naar huis om je ouders te bezoeken".

En ik stel me voor dat Esther geantwoord zou hebben: "O, dat vind ik heel fijn om mijn ouders en familie weer te zien maar daarna wil ik weer terug naar u en uw vrouw zodat ik u nog meer kan vertellen over de grote dingen, die onze God door de dienst van de profet Elisa gedaan heeft."

De waargebeurde geschiedenis van de genezing van Naäman, de Syriër, kan nog heden ten dage in talloze landen van de wereld gelezen worden.

De vrijmoedigheid en het eenvoudige geloof van dit jonge meisje heeft God rijkelijk willen belonen.

|